

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/503/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614202183
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6614202183.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Amy Odalošovej, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35724803, zast. Tomáš Kušnir, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej C. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. Q. XXXX, XXX XX B., t. č. na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníkom Gabrielom Erdélyim, zamestnancom Okresného súdu Lučenec, ustanoveným za opatrovníka v zmysle právnej úpravy účinnej do 30. 06. 2016, za účasti občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42362962 (podľa právnej úpravy platnej a účinnej do 30. 06. 2016 vedľajší účastník na strane žalovanej), zast. JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom AK Zámocká 36, 811 01 Bratislava, v konaní o zaplatenie 165,24 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 5C/138/2014-64 zo dňa 29. 12. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Občianskemu združeniu Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42362962, zast. JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom, so sídlom Zámocká 36, 81 101 Bratislava, náhradu trov odvolacieho konania priznáva v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznáva a zaviazal žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej titulom náhrady trov konania 49,28 € v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, na účet jeho právneho zástupcu. Zároveň okresný súd zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Lučenec č. k. 5Ro/51/2014-22 zo dňa 04. 03. 2014.

2. V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol: „Žalobca podanou žalobou sa domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 165,24 Eur na tom skutkovom základe, že obchodná spoločnosť Slovenská sporiteľňa a.s. Suché mýto 4, 816 07 Bratislava, IČO:00151 653 a žalovaná 30.11.2005 uzavreli zmluvu o splátkovom úvere číslo 0352307997 na základe ktorej Slovenská sporiteľňa a.s. ako veriteľ poskytla žalovanej ako dlžníčke finančné prostriedky. Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona číslo 258/2001 Z., z. o spotrebiteľských úveroch.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona číslo 40/19654 Zb, Občianskeho zákonníka z 24.03.2011 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa a.s. a žalobcom, žalobca sa stal vlastníkom označenej pohľadávky voči žalovanej.

Žalobca trval na tom, že zmluva o úvere je podľa § 261 odsek 3 písm. d Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom a preto právne vzťahy zo zmluvy o úvere sa upravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. V takomto prípade použitie ustanovení Občianskeho zákonníka neprichádza do úvahy ani pri posudzovaní otázok premlčania, keďže všeobecná právna úprava premlčania je obsiahnutá v obchodnom práve, konk. v ustanoveniach § 387 a nasl. Obchodného zákonníka.

Žalobca na pojednávaní uviedol, že si uplatňuje voči žalovanej zaplatenie splátok úveru za obdobie predchádzajúcich štyroch rokov, pričom ide o 9 splátok úveru po 18,36 Eur od 21.03.2010 do 20.11.2010 ako konečnej splatnosti úveru. Žaloba bola podaná na súde 17.02.2014, preto vychádzajú z 4 ročnej premlčacej lehoty 9 splátok úveru po 18,36 Eur nie je premlčaných.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadрила.

Vedľajší účastník na strane žalovanej vo svojom písomnom vyjadrení k veci uviedol, že zmluvu uzavretú právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu v súlade s § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka. Ide o spotrebiteľskú zmluvu, riadi sa režimom Občianskeho zákonníka, preto je neplatné podľa § 52 odsek 2 Občianskeho zákonníka aj prípadné dojednanie o režime Obchodného zákonníka. Vedľajší účastník konania na strane žalovanej zároveň namietal premlčanie žalobcom uplatneného nároku s poukazom na ustanovenie § 101 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uviedol, že je bez právneho významu, či žalobca úver zosplatnil, alebo nie, nakoľko plynutie premlčacej doby začína už od okamihu možnosti uplatnenia veriteľovho práva, t. j. bez ohľadu na jeho vôľu.

Súd vypočul právneho zástupcu žalobcu, vykonal dokazovanie konštatovaním obsahu písomnej žaloby, zmluvy o splátkovom úvere číslo 0352307997 z 30.11.2005 uzavretej právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu, zmluvy o postúpení pohľadávok číslo 0568/2011/Ce uzavretej Slovenskou sporiteľňou a.s. a žalobcom, platobného rozkazu Okresného súdu Lučenec zo 04.03.2014 číslo konania 5Ro/51/2014-22 a dospel k týmto skutkovým a právnym záverom:

Slovenská sporiteľňa a.s. Suché mýto 4, 816 07 Bratislava, IČO: 00151653 a žalovaná uzavreli 30.11.2005 zmluvu o splátkovom úvere, ktorou Slovenská sporiteľňa a.s. ako veriteľ poskytla žalovanej úver vo výške 20 000.-Sk (663,87 Eur).

Vyhodnotením právneho statusu oboch účastníkov zmluvy súd dospel k záveru, že označenú zmluvu o splátkovom úvere je potrebné označiť za spotrebiteľskú zmluvu v súlade s § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj podľa zákona číslo 634/1992 Zb, o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 2 odsek 1 z.č.634/1992 Zb., na účely tohto zákona sa rozumie: a/ spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky, alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti.

Podľa § 2 odsek 1 písm.b citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie predávajúcim podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky, alebo poskytuje služby.

Podľa § 52 odsek 1 Občianskeho zákonníka, zák.č. 40/1964 Zb v znení zmien a doplnkov v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo, alebo iné odplatné zmluvy upravené v 8. časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľov vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 odsek 2 citovaného zákona, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 odsek 3 citovaného zákona spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 odsek 1 citovaného zákona, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 53 odsek 4 citovaného zákona neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 odsek 1 citovaného zákona, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 odsek 2 citovaného zákona, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Je nepochybné, že Slovenská sporiteľňa a.s. uzavierala zmluvu o splátkovom úvere 30.11.2005 v právnom postavení dodávateľa a žalovaná v právnom postavení spotrebiteľa.

Podľa § 52 odsek 2 citovaného zákona, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Z citovaného ustanovenia zákona jednoznačne a bez pochybnosti vyplýva záver o povinnosti prednostne použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, to aj vtedy, keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Na otázky vzniku právnych vzťahov právneho predchodcu žalobcu a žalovanej, ako aj na právne následky vyplývajúce z uzavretej zmluvy o splátkovom úvere by sa mohli použiť aj ustanovenia Obchodného zákonníka podľa § 497 až 507 zákona číslo 513/1991 Zb. ako aj ustanovenia o premlčaní nárokov podľa Obchodného zákonníka. Citované ustanovenie § 52 odsek 2 Občianskeho zákonníka v súčasnom znení však taký postup jednoznačne vylučuje a na právne vzťahy žalobcu a žalovanej je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 101 zákona číslo 40/1964 Zb. v znení zmien a doplnkov, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 citovaného zákona, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Žalobca podanou žalobou si uplatňoval zaplatenie 9 mesačných splátok úveru po 18.36 Eur od 21.03.2010 do 20.11.2010.

Žaloba žalobcu bola podaná na súde 17.02.2014.

Z uvedeného vyplýva, že žaloba bola podaná na súde po uplynutí 3 ročnej premlčacej doby podľa § 101 Občianskeho zákonníka počítajúc ododňa splatnosti poslednej splátky úveru, t.j. 20.11.2010. Z týchto dôvodov je potrebné považovať nárok žalobcu voči žalovanej za premlčaný.

Žalovanej ako úspešnej účastníčke konania v tomto konaní trovy nevznikli. Trovy vznikli vedľajšiemu účastníkovi na jej strane a to vo výške 49,28 Eur nasledovne:

2 úkony právnej služby po 16,60 Eur, 2x režijný paušál po 8,04 Eur, pričom ide o úkony právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia a písomné vyjadrenie vo veci. Takto určená odmena právneho

zástupcu vedľajšieho účastníka je v súlade s ustanoveniami § 10 odsek 1 a § 16 odsek 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z.“.

3. Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa žalobca odvolal a v odvolaní uviedol, že v zákonnej lehote podáva odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu okresným súdom. V uvedenej súvislosti poukázal žalobca v odvolaní na ust. § 387 ods. 1, § 392 ods. 2 a § 397 Obchodného zákonníka a uviedol, že má za to, že súd prvej inštancie mal na posúdenie vznesenej námietky premlčania správne aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka a nie Občianskeho zákonníka. Zdôraznil, že Zmluva o splátkovom úvere č. 0352307997 bola uzatvorená dňa 30. 11. 2005, pričom v období do 31. 12. 2007 sa ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka vzťahovali len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené v 8. časti Občianskeho zákonníka, ako aj na zmluvu podľa § 55 Občianskeho zákonníka; zmluva o úvere bola upravená v Obchodnom zákonníku. V dôsledku toho sa na účastníkov úverovej zmluvy nevzťahovala povinnosť uvedená v prechodnom ustanovení § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka. Novelizovaným ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa nespravujú nároky vzniknuté pred 01. 01. 2008 a neposudzuje sa ani platnosť právnych úkonov vzniknutých pred 01. 01. 2008. To podľa žalobcu znamená, že pokiaľ pred dňom 01. 01. 2008 bola uzavretá zmluva o úvere, kde bol dlžník spotrebiteľom, tak ako v danom prípade, tak nie je možné práva a povinnosti vzniknuté pred 01. 01. 2008 z tejto zmluvy posudzovať podľa ust. § 52 až 54 Občianskeho zákonníka. V uvedenej súvislosti poukázal žalobca v odvolaní na rozhodnutie NS SR. sp. zn. 2 MCdo 3/2011 zo dňa 28. 04. 2011 a sp. zn. 6 MCdo 4/2012 zo dňa 27. 03. 2013, ako aj na niektoré rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici a Krajského súdu v Trnave, súvisiace s posúdením premlčacej doby v spotrebiteľských právnych vzťahoch podľa Obchodného zákonníka. Žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že nesúhlasí s tým, aby bol zaviazaný na náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, pričom zdôraznil, že podľa jeho názoru je na mieste aplikácia ust. § 150 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, keďže ide o drobný spor. Ďalej uviedol, že pomoc občianskeho združenia zameraného na ochranu práv spotrebiteľov v danom spore vôbec nebola účelná ani žiadúca, keďže okresný súd zamietol žalobný návrh z dôvodu premlčania, pričom v iných obdobných prípadoch postupoval zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, čo znamená, že ex offio prihliadal na premlčanie uplatneného nároku. V danom prípade nemožno podľa žalobcu hovoriť o trovách vedľajšieho účastníka ako o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, pričom nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi súd neporušuje jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR. V závere odvolania žalobca uviedol, že navrhuje, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 220 OSP zmenil tak, že žalobe vyhovie, resp. aby odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 221 ods. 1 a 3 OSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň si žalobca uplatnil trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní.

4. K obsahu odvolania žalobcu sa písomne vyjadrilo občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov so sídlom v Bratislave (ďalej v texte Združenie - podľa právnej úpravy platnej a účinnej do 30. 06. 2016, tak ako bolo vyššie uvedené, vedľajší účastník na strane žalovanej) a vo vyjadrení uviedlo, že záver okresného súdu o tom, že na vzťah založený Zmluvou o splátkovom úvere č. 0352307997 zo dňa 30. 11. 2005, je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, nie je v rozpore so zákonom, pričom poukázalo na rozhodnutie Ústavného súdu SR č. k. I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 19. 06. 2013. Ďalej uviedlo, že právny vzťah založený predmetnou zmluvou o úvere je vzťah spotrebiteľský, nakoľko žalovaný bol v čase uzavretia zmluvy v postavení spotrebiteľa a veriteľ (právny predchodca žalobcu) v postavení dodávateľa. V uvedenej súvislosti Združenie vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu zdôraznilo, že predmetná zmluva o úvere je zmluvou typovou, preto niet žiadneho dôvodu, prečo by na predmetnú právnu vec nemala dopadať právna úprava ochrany spotrebiteľa. Pokiaľ ide o odvolacie námietky žalobcu týkajúce sa trov právneho zastúpenia Združenia, Združenie vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedlo, že opodstatnenosť trov právneho zastúpenia Združenia potvrdzuje judikatúra, podľa ktorej Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby sa účastník konania odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom nemohol dať zastúpiť právnym zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemohla byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Vyššie uvedené sa podľa Združenia v plnej miere vzťahuje aj na možnosť Združenia dať sa zastupovať v konaní advokátom (uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28. 03. 2012 sp. zn. 7Co/34/2012). Združenie v súvislosti s trovami právneho zastúpenia, ktoré mu v konaní vznikli poukázalo vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu aj na niektoré rozhodnutia Krajského súdu

v Nitre, v Trnave a v Banskej Bystrici a v závere svojho vyjadrenia navrhlo, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalobcu nahraďiť Združeniu trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní v celkovej výške 24,99 €.

5. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu podľa ust. § 379 a § 380 zák. č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej v texte len CSP), bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu vyplýva, že okresný súd z hľadiska procesného postupoval podľa príslušných ustanovení zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP), t. j. podľa právnej úpravy platnej a účinnej do 30. 06. 2016. Dňom 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej v texte CSP), kde sa v Piatej časti označenej ako Spoločné, prechodné a záverečné ustanovenia v § 470 ods. 1 a 2, veta prvá uvádza: „Ak nie je ustanovené inak platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované“. Z uvedeného je zrejmé, že právne účinky odvolania podaného žalobcom za predchádzajúcej právnej úpravy uskutočnenej Občianskym súdnym poriadkom zostali zachované, avšak odvolací súd odvolanie žalobcu prejednal podľa príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku, t. j. podľa právnej úpravy účinnej od 01. 07. 2016.

7. Žalobca v odvolaní okresnému súdu vytkol: a) že na posúdenie vznesenej námietky premlčania nesprávne aplikoval ust. § 101 a nasl. Občianskeho zákonníka argumentujúc tým, že na daný prípad bolo potrebné aplikovať ust. § 387 ods. 1, § 392 a § 397 Obchodného zákonníka, pretože predmetná zmluva bola uzavretá dňa 30. 11. 2005, pričom do 31. 12. 2007 sa ust. § 52 a 54 Občianskeho zákonníka vzťahovali len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené v 8. časti Občianskeho zákonníka ako aj na zmluvu podľa § 55 Občianskeho zákonníka, b) že na rozhodnutie o trovách konania mal okresný súd aplikovať ust. § 150 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, c) že Združeniu vystupujúcemu v konaní ako vedľajší účastník na strane žalovaného spotrebiteľa nemal okresný súd náhradu trov právneho zastúpenia vôbec priznať, nakoľko vzhľadom na ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nebola účasť Združenia v konaní vôbec účelná a žiadúca.

8. Po preskúmaní správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích námietok žalobcu odvolací súd uvádza, že podľa ust. § 23a zák. č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení platnom a účinnom v čase uzavretia Zmluvy o splátkovom úvere č. 0352307997 zo dňa 30. 11. 2005, spotrebiteľskými zmluvami sú „zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje“, pričom spotrebiteľom je podľa ust. § 2 ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. „fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú spotrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti“, predajcom je podľa ust. § 2 ods. 1 písm. b) cit. zákona „podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi predáva výrobky alebo poskytuje služby“ a službou je podľa ust. § 2 ods. 1 písm. g) zák. č. 634/1992 Z. z. „akákoľvek činnosť, ktorá je určená na ponuku spotrebiteľovi s výnimkou činností podľa osobitných predpisov“, čo nie je tento prípad. Z uvedeného je zrejmé, že Zmluva o splátkovom úvere č. 0352307997 zo dňa 30. 11. 2005 je typickou typovou spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ust. § 23a zák. č. 634/1992 Zb. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy.

9. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy, súd prvej inštancie správne na posúdenie vznesenej námietky premlčania aplikoval ust. § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka. Odvolacia námietka žalobcu, že okresný súd ako súd prvej inštancie mal správne ma vznesenú námietku premlčania aplikovať ust. § 387 ods. 1, § 392 ods. 2 a § 397 Obchodného zákonníka, pretože predmetná zmluva bola uzavretá dňa 30. 11. 2005 a v období do 31. 12. 2007 sa ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka na takýto druh zmluvy nevzťahovali, z vyššie uvedených dôvodov neobstojí a je neopodstatnená. V súvislosti s aplikáciou Občianskeho zákonníka na posúdenie vznesenej námietky premlčania odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 329/2013-15, kde sa okrem iného uvádza: „Pokiaľ ide o námietku sťažovateľky, že na daný prípad mali byť použité ustanovenia Obchodného zákonníka, podľa ktorého bola dotknutá úverová zmluva uzavretá, ústavný súd nepopiera, že v danom prípade úverovej zmluvy ide

o absolútny obchodnoprávny záväzok, avšak vzhľadom na špecifickosť právneho úkonu, ktorým sa tento záväzok zakladá a ktorý má znaky spotrebiteľskej zmluvy (t. j. zmluvy typového charakteru, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých neurčitých prípadoch, pri uzatváraní ktorej je obvyklé, že spotrebiteľ nemôže obsah zmluvy ovplyvniť) bolo potrebné tento záväzkovo-právny vzťah posudzovať aj podľa špeciálnej právnej úpravy (lex specialis) spotrebiteľského práva, ktorá je obsiahnutá v zákone o ochrane spotrebiteľa.“

10. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že okresný súd nesprávne rozhodol, keď Združeniu (v zmysle právnej úpravy platnej a účinnej do 30. 06. 2016 vedľajšiemu účastníkovi) priznal náhradu trov konania, pretože sa a) jedná o tzv. drobný spor a b) trovy právneho zastúpenia Združenia nie sú účelne vynaložené trovy konania, odvolací súd uvádza, že trovy právneho zastúpenia Združenia, na náhradu ktorých okresný súd zaviazal žalobcu na účet právneho zástupcu Združenia nie sú neprimerané výške uplatnenej pohľadávky, písomné vyjadrenie Združenia k žalobe zo dňa 21. 11. 2014, kde Združenie vznieslo námietku premlčania je v príčinnej súvislosti s výsledkom konania, ktorý bol v každom prípade priaznivý pre žalovaného spotrebiteľa. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že povinnosť vyplývajúca pre súd z ust. § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. prihliadať ex offa na premlčanie uplatneného nároku ešte neznamená, že vznesenie námietky premlčania účastníkom konania alebo Združením vystupujúcim v konaní na jeho podporu nemá svoje opodstatnenie a že nemôže viesť k zamietnutiu žaloby, pokiaľ je námietka premlčania, tak ako v tomto prípade, vznesená dôvodne. Z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu vyplýva, že súd prvej inštancie Združením vznesenú námietku premlčania vo vyjadrení zo dňa 21. 11. 2014 vzal do úvahy a vysporiadal sa s ňou, čo znamená, že účasť Združenia v konaní nebola zbytočná a neúčelná, tak ako to tvrdí v odvolaní žalobca. Pre úplnosť odvolací súd vo vzťahu k žalobcom tvrdenej neúčelnosti vstupu Združenia do konania poukazuje na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 2257/08 zo dňa 07. 07. 2009, kde Ústavný súd ČR uviedol, že „vzhľadom k ústavnému rozmeru práva na právnu pomoc nemožno prostredníctvom pojmu neúčelný vymedzovať kategórie subjektov, ktoré by z hľadiska právneho zastúpenia mali mať odlišné postavenie a tak im de facto právo na náhradu trov konania upierať a z hľadiska ostatných subjektov ich diskriminovať“. Z uvedeného je zrejmé, že aj odvolacie námietky žalobcu týkajúce sa priznanej náhrady trov právneho zastúpenia Združenia okresným súdom sú neopodstatnené.

11. Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v nadväznosti na ust. § 255 ods. 1 CSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, pretože žalovaný, ktorému v odvolacom konaní žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli a na strane ktorého vystupovalo v konaní na jeho podporu z hľadiska ochrany práv spotrebiteľa Združenie, (ktoré si uplatnilo trovy odvolacieho konania), bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný; o výške Združeniu priznanej náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie.

13. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).